

ພຣະທຳດານິເອນ - ບົດທີ ຊາວສີ

ນິມໂຮດ, ເບນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ເບນຊາຊາ

Jeff Pippenger

2023-12-19

ພຣະທຳດານິເອນ ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ ເປັນພຣະທຳດຽວກັນ ຢ່າງແນ່ນອນດັ່ງດຽວກັບທຶພຣະສັນຍາເດີມ ແລະ ພຣະສັນຍາໃໝ່ ເປັນພຣະທຳດຽວກັນ. ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ, ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຖືກເປີດອອກ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງບົນນີ້ໄວ້; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ທີ່ອະທິ ກິໄຫລ້າວອະທິຕິໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ໃສ່ໂຄກ ກິໄຫລ້າວໃສ່ໂຄກຕິໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ຊອບທຳ ກິໄຫລ້າວຊອບທຳຕິໄປ; ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ລໍສຸດ ກິໄຫລ້າວບໍ່ລໍສຸດຕິໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ເຮົາຈະມາໂດຍໄວ; ແລະບຳເໜັດຂອງເຮົາກຢູ່ກັບເຮົາ, ເພື່ອຈະຕອບແທນແກ່ທຸກຄົນຕາມການງານຂອງລາວ. ເຮົາແມ່ນອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ເບື້ອງປາຍ, ຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ. Revelation 22:10–13.

“ກົດແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ” ຕາມພຣະຄຳພີ, ຊົງຮວມເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຈຸດຈົບຂອງສິ່ງທັງຖືກສະແດງໄວ້ໃນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນ, ເນັ້ນຢູ່ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງສາມບົດທຳອິດໃນພຣະທຳດານິເອນ, ເພາະວ່າບົດເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງທຳອິດທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນໜັງສືທີ່ເປັນພຣະທຳດານິເອນແລະພຣະນິມິດ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອາລະຟາແລະໂອເມກາ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໜັງສືທີ່ເປັນພຣະທຳດານິເອນແລະພຣະນິມິດ ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນວາລະສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນ ຄືຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດຂອງທຸດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່.

ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມິດບົດທີໜຶ່ງ ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງຖືກສົງຕິໄປຍັງຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍເມື່ອ “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,” ແລະເວລາທີ່ “ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ” ໃນພຣະນິມິດບົດທີໜຶ່ງ ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ “ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ” ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງໃນພຣະນິມິດບົດທີຊາວສອງ.

ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອຈະສະແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ; ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາ ແລະສຳແດງເນື້ອຄວາມນັ້ນແກ່ໂຢຮັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ: ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພ້ອມທັງສົ່ງສາລະພັດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ. ຄວາມສຸກຈົ່ງມີແກ່ຜູ້ທີ່ອຳນວຍ ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາຂໍ້ຄວາມທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:1-3.

ຂ່າວສານທີ່ເປັນຂ່າວສານສຸດທ້າຍ

ຊົງຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ ເມື່ອ “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,” ແມ່ນຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູຂອງທຸດອົງທີ່ສອງ ແລະ ສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບ “ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້” ຂອງຜູ້ຮ້ອງທັງເຈັດ. ມັນແມ່ນການເປີດເຜີຍຂອງ “ອົງທີ່ແປດທີ່ມາຈາກທັງເຈັດ,” ແລະ ເສັ້ນດ້າຍທອງທີ່ຖືກທຳການເປີດເຜີຍອັນລຳ ຄຳທັງປວງນີ້ເຂົ້າດ້ວຍກັນເປັນອາພອນອັນງົດງາມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ ຄື “ເຈັດເທື່ອ” ອັນ

“ລ້ຳຄ່າ” ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26. ພຣະທຳດານເືອນ ບົດ 1, ແລະ ຕຳລາກນັ້ນອີກ ພຣະທຳດານເືອນ ບົດ 1 ຫາ 3, ແມ່ນຂ່າວສານນັ້ນ. “ຄວາມລັບ” ຂອງບົດ 2 ກໍແມ່ນຂ່າວສານນັ້ນເຊັ່ນກັນ.

ບົດທີໜຶ່ງຂອງດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງຂໍ້ຄວາມທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະດັ່ງທີ່ໝາຍຫຼັກທາງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງຂໍ້ຄວາມທູດສະຫວັນທັງສາມອົງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່; ໝາຍຫຼັກທາງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງຂໍ້ຄວາມທັງສາມກໍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດທີໜຶ່ງຂອງດານເືອນເຊັ່ນກັນ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານັ້ນຄື ຂະບວນການທົດສອບສາມຂັນ, ຊຶ່ງໃນດານເືອນບົດທີໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບດ້ານອາຫານ, ແລະຕາມມາດຕະການທົດສອບດ້ວຍການເບິ່ງ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການທົດສອບຊື້ຂາດ. ບົດທີໜຶ່ງ ເມື່ອພິຈາລະນາໃນຄວາມສຳພັນກັບບົດທີສອງແລະສາມເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບດ້ານອາຫານ, ແລະບົດທີສອງເປັນການທົດສອບດ້ວຍການເບິ່ງ, ແລະບົດທີສາມເປັນການທົດສອບຊື້ຂາດ. ຂໍ້ຄວາມທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່, ແລະດານເືອນບົດທີໜຶ່ງເຖິງສາມ, ໄດ້ໃຫ້ພະຍານສື່ປະການແກ່ຂະບວນການທົດສອບສາມຂັນ.

ບົດທີສີ່ແລະ ບົດທີຫ້າຂອງພຣະທຳດານເືອນ ເປັນເສັ້ນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເລິກລ້ຳຢ່າງຍິ່ງ. ເສັ້ນທຶກົດຂຶ້ນຈາກສອງບົດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍຢ່າງໜ້ອຍຫົກເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໜຶ່ງໃນບັນດາເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 BC ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ອີກເສັ້ນໜຶ່ງໃນຫົກເສັ້ນນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຈາກປີ 1798 ຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ໃນເສັ້ນນັ້ນ ມີສາມເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກນຳສະເໜີພ້ອມກັນ; ຄືເສັ້ນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ຕຳລາແມ່ນເສັ້ນຂອງເຂົ້າໄປຮູແຕສຕັງ ແລະ ຍັງມີເສັ້ນຂອງເຂົ້າຮີໂບລິກັນອີກດ້ວຍ. ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກມັນໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສັ້ນທຶກົດຂຶ້ນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດ. ເສັ້ນນັ້ນໝາຍເຖິງການເປີດຜະນຶກຂອງບົດທີ໒໒, ແປດ ແລະ ເກົ້າ ຂອງພຣະທຳດານເືອນໃນປີ 1798. ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດ ມີເສັ້ນທຶກົດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງການເປີດຜະນຶກຂອງບົດທີສິບ, ສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ ໃນປີ 1989.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເສັ້ນພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນດ້ວຍ ດານເືອນ ບົດທີ 4 ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດກາລະ,” ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເສັ້ນພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດກາລະ” ເຊັ່ນກັນ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດ ທີ່ຖືກແທນໂດຍການເປີດຜະນຶກຂອງບົດທີ 7, 8 ແລະ 9 ກໍຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດກາລະ” ເຊັ່ນກັນ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດ ທີ່ຖືກແທນໂດຍການເປີດຜະນຶກຂອງດານເືອນ ບົດທີ 10, 11 ແລະ 12 ກໍຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍ “ເຈັດກາລະ” ເຊັ່ນກັນ.

ການສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອພຣະທຳດານເືອນບົດທີ 7, 8 ແລະ 9 ຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ໃນປີ 1798 ຄືປີ 1863. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອພຣະທຳດານເືອນບົດທີ 10, 11 ແລະ 12 ຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ຄືປີ 1989. ຈາກປີ 1863 ຫາປີ 1989 ເທົ່າກັບໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີ. ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີເປັນໜຶ່ງສ່ວນສິບ ຫຼື ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສິບສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ. ດັ່ງນັ້ນ ຕົວເລກໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງສິບສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ “ຖົນກັນດານ,” ແລະສິ່ງນັ້ນກໍເປັນສັນຍະລັກຂອງສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີແຫ່ງ “ເຈັດເວລາ.”

ຄວາມເປັນຈິງນີ້ຊີ້ບອກວ່າ ໃນປະຫວັດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ

ແລະຕໍ່ມາໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມໃນຕອນສົ້ນສຸດ
ທັງສອງຕ່າງຖືກໝາຍໄວ້ທຶນການລົງທຶນແລະການສົນຊຸດຂອງຕົນດ້ວຍ “ເຈັດເທືອ.”
ແລະຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງຂະບວນການທັງສອງນັ້ນ ຊຶ່ງຜູກພັນພວກມັນເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ກໍຖືກສະແດງໄວ້ເຊັ່ນກັນໂດຍ “ເຈັດເທືອ.”

ຖ້າບາສຈາກການນຳໃຊ້ວິທີການຕາມພຣະຄຳພີອັນວ່າ “ເສັ້ນໜຶ່ງຕໍ່ເສັ້ນໜຶ່ງ,”
ການສຳແດງປະເພດນີ້ຍ່ອມເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອາດເຫັນແລະເຂົ້າໃຈໄດ້; ເພາະວ່າຫາກບາສຈາກວິທີການນັ້ນ
ໜັງສືທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ອາດຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາໃນສິລະປະແຫ່ງວິຊາເທວະວິທະຍາ,
ແລ້ວຜູ້ນັ້ນກໍອາດຖືກຂີ່ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າ ໜັງສືທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າແນວໃດ.
ຄວາມຈອງຫອງໃນຄວາມເຫັນຂອງຕົນຈະນຳພາເຂົາໃຫ້ຊີ້ອອກວ່າ ໜັງສືທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ນັ້ນບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້,
ເພາະມັນໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້. ແລ້ວທ່ານອາດນຳໜັງສືທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ນັ້ນໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ໜຶ່ງໃນຝູງແກະທຶກຄ
ວບຄຸມແລະຖືກຕອນໂດຍຜູ້ທີ່ຖືວ່າຕົນຮູ້ເຈັດຜູ້ນັ້ນ,
ແລະຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຄຸ້ນຊົນກັບການນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຈາກສຳຮັບນິທານແຕ່ງຂຶ້ນຂອງນັກເທວະວິທະຍານັ້ນ
ກໍຈະປະຕິເສດທີ່ຈະນຳໜັງສືທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ນັ້ນມາປະຍຸກຕາໃຊ້, ເພາະພວກເຂົາຮູ້ດີຢ່າງຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ວ່າ
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສະເຫນດຣິນທາງເທວະວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຕັດສິນວ່າ
ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ.

“ຈົ່ງຢຸດຢັ້ງຢູ່ ແລະພົນດີປະຫລາດໃຈ, ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໄຫ້; ພວກເຂົາມີເນົາ
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພາະເຫລົ່າອະງຸ່ນ; ພວກເຂົາໃຊ້ເຊ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພາະເຄື່ອງດົມມື້ເນົາ.
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ທຽບທຽບພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງວິນຍານແຫ່ງຄວາມຫລັບເລີກ,
ແລະໄດ້ບົດຕາຂອງພວກເຈົ້າ; ພວກຜູ້ພະຍາກອນ ແລະພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືພວກຜູ້ເຫັນນິມິດ
ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້. ແລະນິມິດທັງສິ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນແກ່ພວກເຈົ້າເໝືອນຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ປະທັບຕາໄວ້,
ຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ແລ້ວ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ຂ້ອນ້ຽນໃຫ້ຂ້ອຍແນ’; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ,
‘ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້.’”

“ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຕັດວ່າ, ເນື່ອງຈາກຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮົມຟ້າປາກຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ,
ແລະຄວາມຢາກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ເຮົາເປັນແຕ່ຄຳສອນຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບີ້ເຖິດ,
ເຮົາຈະດຳເນີນການເຮັດການອັນອັດສະຈັນ ແລະຄວາມມະຫັດສະຈັນ
ເພາະວ່າບັນຍາຂອງຄົນມີບັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະພົ້ນໄປ,
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນສຸຂຸມຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຊ່ອນໄວ້.
ວິບັດແກ່ພວກທີ່ພະຍາຍາມເຊື່ອແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງເລິກລັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດເຫັນພວກເຮົາ,
ແລະຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພວກເຮົາ? ແນ່ນອນ ການບົດເບືອນທຸກສິ່ງໃຫ້ກັບຕາລົງຂອງພວກເຈົ້າ
ຈະຖືກນັບວ່າເໝືອນດິນເໝຽວຂອງຊ່າງບືນ; ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນໄດ້ຫລືວ່າ,
ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້າງອ້ອຍ, ຫລືສິ່ງທີ່ຖືກບັນຂຶ້ນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ບັນມັນວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ?”

“ທຸກຖ້ອຍຄຳໃນນີ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ມີຄົນບາງພວກທີ່ບໍ່ຖອມໃຈຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ຍອມດຳເນີນໄປຢ່າງຊອບທຳ. ພວກເຂົາບົດບັງຈຸດປະສົງອັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ,
ແລະຍັງຄົງສາມັກຄີທຳກັບທູດສະຫວັນທີ່ຕົກລົງ, ຜູ້ທີ່ຮັກການມຸສາ ແລະກະທຳການມຸສາ. ສັດຕູໃດໃສ່ວິນຍ
ານໃຫ້ແກ່ບັນດາມະນຸດຜູ້ທີ່ມັນສາມາດໃຊ້ເພື່ອຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນຄວາມມືດບາງສ່ວນ.
ບາງຄົນກຳລັງຖືກຊຸມຊັບໄປດ້ວຍຄວາມມືດທີ່ອົບອຸ່ນຢູ່
ແລະກຳລັງປະຖົມຄວາມຈິງເພື່ອຮັບເອົາຄວາມຜິດ. ວັນທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ໄວ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ. ສຳລັບພວກເຂົາ ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງນິທານໜຶ່ງ.
ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກ, ຄົນຈຳນວນຫລາຍປະພຶດຕົນເຫມືອນຄົນເມົາ. ‘ຈົ່ງຢຸດຢັ້ງ

ແລະປະຫລາດໃຈເຖິງ; ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໄຫ້ເຖິງ; ພວກເຂົາເມົາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ;
ພວກເຂົາໄຊເຊ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫລົ້າແຮງ.

ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທອດລົງເຫນືອພວກເຈົ້າຊົງວິນຍານແຫ່ງການຫລັບຢ່າງເລີກ,
ແລະໄດ້ບັດຕາຂອງພວກເຈົ້າ. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຄືພວກຜູ້ເຫັນນິມິດ ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້."

ຄວາມເມົາທາງວິນຍານຢູ່ເຫນືອຄົນຫລາຍຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເປັນປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຈະຖືກຍົກຊື່ຂຶ້ນ.

ຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາເປັນດັ່ງທີ່ຖືກພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະຄຳຂັ້ນ.

ພາຍໃຕ້ອັດທິພົນຂອງມັນ, ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດຳເນີນຢ່າງຕັ້ງໄດ້.

ພວກເຂົາສ້າງທາງຄົດໃນແນວທາງແຫ່ງການປະພຶດຂອງຕົນ. ຄົນນິຄົມໜຶ່ງ ແລະອົກຄົນໜຶ່ງ,
ພວກເຂົາໄຊເຊໄປມາ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອດພຣະເນດເບີງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມສົງສານຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາເປັນຜູ້ວາງແຜນຢ່າງມີໄລ່ຫລ່ຽມ, ແລະຜູ້ທີ່ສາມາດ
ແລະຄວນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອ, ເນື່ອງດ້ວຍສາຍຕາທາງວິນຍານອັນແຈ້ງຊັດ,
ກັບຕົກຢູ່ໃນການຖືກຫລອກລວງເສຍເອງ, ແລະກຳລັງຄ້າຈຸນກົດຈະການອັນຊົ່ວຮ້າຍ."

"ເຫດການພັດທະນາຕ່າງໆໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈະປາກົດຢ່າງແນ່ນອນໃນໄວງນີ້. ເມື່ອການຫລອກລວງຜ່າ
ຍວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຖືກເປີດເຜີຍວ່າແທ້ຈິງແລ້ວມັນເປັນຫຍັງ,—ເປັນການກະທຳອັນລັບຊື່ຂອງວິນຍານຊົ່ວຮ້າ
ຍ,—ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາສື່ວນໃນມັນຈະກາຍເປັນດັ່ງຄົນທີ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິສຳປະຊັນຍະ."

"ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ເພາະວ່າຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ

ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົາດ້ວຍຮົມປາກຂອງເຂົາ ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາໄດ້ຫ່າງໄກຈາກເຮົາ

ແລະຄວາມຢາກຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົານັ້ນ ເປັນແຕ່ຄຳສອນຕາມບັນຍັດຂອງມະນຸດ ເຫດສະນັ້ນ

ຈຶ່ງເບີ້ເຖິງ ເຮົາຈະດຳເນີນການເຮັດການອັນມະຫັດສະຈັນທຳມາກາງຊົນຊາດນີ້

ຄືການອັນມະຫັດສະຈັນແລະເປັນທີ່ພິສູດໃຈ; ເພາະບັນຍາຂອງຄົນສະຫລາດຂອງເຂົາຈະພົນາດໄປ

ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນຮອບຄອບຂອງເຂົາຈະຖືກຊ່ອນໄວ້.

ວິບັດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງເລິກລັບເພື່ອຊ່ອນຄຳບົກສາຂອງຕົນໄວ້ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະການກະທຳຂອງເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດເຫັນພວກເຮົາ ແລະຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພວກເຮົາ?

ແນ່ນອນ ການກັບຕາລະບົດຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈະຖືກນັບວ່າເໝືອນດົນເຜົາຢູ່ໃນມືຊ້າງບິນ; ເພາະວ່າ

ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ານ້ອຍບໍ?

ຫຼືສິ່ງທີ່ຖືກປັ້ນຂຶ້ນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ປັ້ນມັນວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ?"

ໄດ້ຖືກສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໃນປະສົບການຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ ແລະ

ກຳລັງພົບກັບສະພາບການຢ່າງນີ້ແທ້. ມະນຸດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ

ສົດພິເສດອັນອັດສະຈັນ ໄດ້ຮັບເອົາຄຳຂອງບັນດາຜູ້ນຳທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງສະຫລາດ, ຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ

ແລະ ພຣະພອນຢ່າງຫຼາຍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳຕົນເອງອອກຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະ ໄດ້ຈັດຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນແຖວຂອງສັດຕູ, ໂລກຈະຖືກຖວມທ້ວມດ້ວຍຄວາມຫຼອກລວງອັນແນບນຽນ.

ຈົດໃຈມະນຸດດວງໜຶ່ງ, ເມື່ອຍອມຮັບຄວາມຫຼອກລວງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈະໄປກະທົບຕໍ່ຈົດໃຈມະນຸດດວງອື່ນໆ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັດເບື້ອນຫຼັກຖານອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄຳມຸສາ.

ມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກຫຼອກລວງໂດຍບັນດາທຸດສະຫວັນທີ່ຕົກຕ່ຳ,

ໃນເວລາທີ່ເຂົາຄວນຈະຢືນຢູ່ເປັນຜູ້ພິທີກຳທີ່ສຸດ, ຄອຍເຜົາລະວັງເພື່ອດວງວິນຍານ,

ດັ່ງຜູ້ທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ບັນຊີ. ເຂົາໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງການສົງຄາມຂອງຕົນລົງ ແລະ

ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ວິນຍານທີ່ຫຼອກລວງ. ເຂົາເຮັດໃຫ້ຄຳບົກສາຂອງພຣະເຈົ້າເສຍຜົນ ແລະ ບັດເບົາຄຳເຕືອນ

ແລະ ຄຳຕົງນຽນຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ແລະ ໂດຍແທ້ແລ້ວເຂົາຢູ່ຜ່າຍຂອງຊາຕານ,

ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ວິນຍານທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຄຳສອນຂອງພວກຜູ້ຮ້າຍ.

“ຄວາມມືນເມົາຜ່າຍວົນຍານບັດນີ້ໄດ້ຄອບງ່າມະນຸດທັງຫຼາຍ
ຜູ້ທີ່ຄວນເຊື່ອດັ່ງຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ອິດທິພົນຂອງນ້ຳເມົາອັນແຮງ. ອາຊະຍາກຳແລະຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບ,
ການສຶກສາ, ການຫຼອກລວງ, ແລະການຄ້າຂາຍຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳໄດ້ຕັ້ງໂລກ,
ຕາມຄຳສອນຂອງຜູ້ນຳຜູ້ກະບົດໃນລານສະຫວັນ.”

“ປະຫວັດສາດຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າອາດລະບຸໄດ້ວ່າ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ຈະມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນ,
ແຕ່ເວລານັ້ນຍັງບໍ່ທັນມາ. ຮູບຮ່າງຂອງຄົນຕາຍຈະປາກົດຂຶ້ນ
ໂດຍຜ່ານກິນອຸບາຍອັນແຍບຄາຍຂອງຊາຕານ, ແລະຫຼາຍຄົນຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ຮັກແລະກະທຳການມຸສາ.
ຂ້າພະເຈົ້າເຄືອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາວ່າ ໃນທ່າມກາງພວກເຮົາເອງ ຈະມີບາງຄົນຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອ,
ແລະໄປເຊື່ອຟັງວົນຍານຫຼອກລວງ ແລະຄຳສອນຂອງຜີມານ, ແລະໂດຍພວກເຂົານັ້ນ
ຄວາມຈິງຈະຖືກກ່າວຮ້າຍ.” Battle Creek Letters, 123–125.

ດານເຮອນ ບົດທີໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສີ່,
ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ. ດານເຮອນ ບົດທີໜຶ່ງ, ສອງ ແລະ ສາມ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມອົງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສີ່,
ສອດຄ່ອງກັບວາລະສຸດທ້າຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ. ເນບູກາດເນດຊາ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະ ຂອງ ດານເຮອນ ບົດທີໜຶ່ງ. ເບນຊາຊາ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ແລະ ຂອງ ດານເຮອນ ບົດທີໜຶ່ງເຖິງບົດທີສາມ.

“ເຖິງຜູ້ປົກຄອງອົງສຸດທ້າຍແຫ່ງບາບີໂລນ, ດັ່ງເປັນແບບຢ່າງເຖິງອົງທຳອິດຂອງມັນ,
ໄດ້ມາເຖິງຄຳພິພາກສາຈາກຜູ້ເຜົ່າລະວັງອັນສະຫວັນ: ‘ໂອ ກະສັດເອຢິບ,... ຄຳນີ້ໄດ້ກ້າວແກ່ທ່ານແລ້ວ;
ອານາຈັກໄດ້ຈາກທ່ານໄປແລ້ວ.’ ດານເຮອນ 4:31.” Prophets and Kings, 533.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບເນບູກາດເນດຊາ ແລະ ເບນຊາຊາ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ເບນຊາຊາ, ດ້ວຍຄວາມເກງຂາມຕໍ່ການສຳແດງພຣະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້ານີ້,
ຊຶ່ງສະແດງວ່າເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ມີພະຍານຢູ່ກັບຕົນ ແມ່ນແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວ,
ໄດ້ມີໂອກາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະກົດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະພຣະອຳນາດຂອງພຣະອົງ,
ແລະທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ. ເຂົາໄດ້ຮັບສົດພິເສດໃນແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍ.
ບຸ່ງຂອງເຂົາ, ເນບູກາດເນດຊາ, ໄດ້ຮັບການເຄືອນເຖິງອັນຕະລາຍຂອງຕົນໃນການຫຼົງລົງພຣະເຈົ້າ
ແລະການຍົກຍ້ອງຕົນເອງ. ເບນຊາຊາໄດ້ຮູ້ເຖິງການຖືກຂັບໄລ່ຂອງລາວອອກຈາກສັງຄົມຂອງມະນຸດ,
ແລະການຢູ່ຮ່ວມກັບສັດປ່າໃນທົ່ງ; ແລະຂັດທັດຈົງເຫຼົ້ານີ້, ຊຶ່ງຄວນຈະເປັນບົດຮຽນແກ່ເຂົາ,
ເຂົາກັບເມີນເສຍມັນ ບານປະໜຶງວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ;
ແລະເຂົາກໍດຳເນີນຕົວໄປໃນການກະທຳບາບຊ້ຳຮອຍຕາມບຸ່ງຂອງຕົນ.
ເຂົາກໍາທີ່ຈະກະທຳອາຊະຍາກຳທີ່ນຳການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເນບູກາດເນດຊາ.
ເຂົາຖືກຕັດສິນໃຫມ່ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງວ່າເຂົາເອງໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວ,
ແຕ່ຍັງເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂອກາດແລະຄວາມສາມາດ ຊຶ່ງຖ້າໄດ້ຮັບການບຳລຸງພັດທະນາ
ກໍຈະນຳເຂົາໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຳໄດ້.” Testimonies to Ministers, 436.